

ועליו נאמר ונקה לא ינקה, שם כן, והוא קנא ונוקם בזמנן שלא נמצא כן לשרות. פרך, זה שנאמר בה מתו במדבר בפרק ב' בצתם מפצרים. ועוד פרך, זו קבורת רחל, שהיא בפרשת דרכיהם, ועליה נאמר מי יתגנני במדבר מלון ארחים, והם שני משיחים, שםם עוברים כשבאים לגאל את ישראל.

בכל עז, זה עז חמימים, שנאמר בו עז חיים היא למוחזקים בה, ועליה נאמר כי האדם עז נשדָה. ועוד בכל עז, זה צדיק, שהוא עז פרי עשה פרי למינו, וזה يوم השפט, שם זוגה של שכינה עם הקדוש ברוך הוא, ושם יש לה נחת, ועליו נאמר והיה בעז שתול על פלגי מים אשר פלו יתנו בעתו. זה עתו של צדיק שהוא ליל שבת, שמהatzדיק פורחות נשות חדשות בישראל ערב שבת, שגראו פנים חדשות.

אפרחים - אלו תלמידי חכמים, שבגללם שורה שכינה על ישראל. או ביצים, אלו הם תינוקות של בית רבנן שבגללם שורה שכינה על ישראל, ואלו הם בעלי מקרא, ובזמן שהם עוסקים בתורה או במצוה, שהם הקדוש ברוך הוא ושכינו, וגמורים לחבר אותם יחד, יורשים ממש נשות, ונקראים בנים של הקדוש ברוך הוא, ממשום שעלי מקרא ובعلוי משנה הם מהבנפים שלה, ומושום זה והם רבעת על האפרחים או על הביצים, היא רבעת עליהם באربع הכנפים שלה, שנאמר בהם ואربع כנפים, יוקים פנים קטנות, והם ארבע פנים לכל אחד ואחד, ובהן

^(ט) ונקה לא ינקה, דמן בן,iae ואיהו קנא ונוקם, בזמנא דלא אשכחת קינה לשרייא, בפרק, דא דאמיר בה (יהושע ה ד) מתו במדבר בפרק באכם ממצרים, ועוד פרך, דא קבורת רחל, הדיחי בפרשת אורחין, ועליה אמר (ירמיהו ט א) מי יתגנני במדבר מלון ארחים, ואינו תרין משיחין, דמתפנו קא עברין בדאתן למפרק לישראל.

בכל עז דא איהו עז חמימים, דאמיר ביה (משל ג י) עז חיים היא למוחזקים בה, ועליה אתרם (רכבים כ יט) כי האדם עז נשדָה, ועוד בכל עז דא צדיק דאמיר ביה (בראשית א יא) עז פרי עשה פרי למינו, ורק אום השבת דמן זוגא שכינתה עם קידשא בריך הוא, ותמן אית לה נייחא, ועליה אתרם (קהלים א ג) והיה בעז שתול על פלגי מים אשר פריו יתנו בעתו. דא עתו צדיק הדיחי ליל שבת, צדיק מניה פרחין נשמתין מדתין בישראל ערב שבת דאתקראי פנים חדשות.

אפרחים אלין תלמידי חכמים, דבגינהון שרייא שכינתה על ישראל, או ביצים אלין אינון תינוקות של בית רבנן, הדגינהון שרייא שכינתה על ישראל, ואلين אינון מארי מקרא, ובזמן דאינון עסקין באורייניתא או במצוה דאנון קודשא בריך הוא ושכינתה, וגרמי לחברא לו נחדר, ירתין מתמן נשמתין, ואתקראי בנים קודשא בריך הוא, בגין דמארי מקרא ומארי משנה אינון מגדרין (דף כ ע"ב) דיליה, בגין דא והאם רבעת על האפרחים או על הביצים, איהי רבייעא עליליהו באربع גדרין דיליה, דאמיר בהון (חזקאל א ו) ואربع כנפים, יונקין אנפי זוטרי, ואינו ארבע אנטפני לכל מוד ומד, ובהן

ובהם האם רוחצת עליהם, ולפעמים היא עליהם, מטפלת בהם, אבל מושם שהם מהמעדים שלהם, (שנאמר בהם ירמיהו לא) הם מי לוי, משומס אהבה שראו את מעיה עליהם, והם בעלי קבלה, נאמר בהם לא תקח האם תקח האם על הבנים, שהאם לא זזה מהם לעולם.

שנורא הקדוש ברוך הוא הוא תורה, ושכינה היא מצורה. אשרי מי שמתעסק בהם ליחד אותם. וכן זכור ושמור הם הקדוש ברוך הוא ושכינתו. אשרי הוא מי שמייחד אותם ביום שבת, שהוא יסוד, ובאהבה ויראה של יהה, שהם אבא ואמא. זכור ושמור, הם פגוד תפלין של ראש - י', ותפלין של יד - ה', זכר ונתקבה, ואשרי הוא מי שמייחד אותם בקריאת שם בעראה ואהבה, שבונן ישראלי מתעסקים בתורה שבכתב ובתורה שבבעל פה באהבה ויראה, נאמר בהם לא תקח האם על הבנים, ובזמן שלא מתעסקים בהם באהבה ויראה, נאמר בהם שליח תשליח את האם.

ובזמן שישראלי שומרים שבת בזיכור ושמור ביראה ואהבה, נאמר בהם לא תקח האם על הבנים. ואם לא, כתוב בהם שליח תשליח וכן, שני גירושים. ובזמן שישראלי מיחדים את הקדוש ברוך הוא בתפלין של יד ובתפלין של ראש ביראה ואהבה, נאמר בהם לא תקח האם על הבנים, ואם לא - שליח תשליח. ובזמן שמקיימיםמצוות ברית מילה ומעברים מבנייהו ערלה, ועבדין פריעה, בדחילו ורחלימו, אtmpר בהון לא תקח האם על הבנים, ובזמן פריעה ואהבה, נאמר בהם לא תקח האם על הבנים, ואם לא - שליח האם על הבנים.

אימה רביעא עלייהו, זמנינו אהיה עלייהו, זמנינו אסתלקת מניהו, אבל בגין דאיינון מן מעוי, (נ"א דאתמר בהון (ירמיהו לא יט) הם מי לו), בגין דרחימיו דחמו מיעהא עלייהו ראיינון מארי הקבלה, אtmpר בהון (דברים כב ו) לא תקח האם על הבנים, דאיימה לא זזה מבנייהו לעלם.

וזנראי קודשא בריך הוא והוא אורייתא, ושכינתא היא מצורה, זכהה מאן דמתעסק בהון ליחדא לון, וכן זכור ושמור איינון קודשא בריך הוא ושכינתייה, זכהה והוא איינו דמייחד לון ביום שבת, דאיינו יסוד, וברחימיו ודחילו דיביה, דאיינו אבאiae. זכור ושמור, איינון לךבל תפליין הרישא י', ותפלין דיקא ה', דבר ונוקבא, זכהה והוא מאן דמייחד לון בקריאת שם בעריכילו ורחלימו, דזמנא דישראל משפטלין באורייתא דככתב ובאורייתא דבעל פה, ברחימיו ודחילו, אtmpר בהון לא תקח האם על הבנים, ובזמן נא דלא משפטלין בהון ברחימיו ודחילו, אtmpר בהון שליח תשליח את האם.

בזמן נא דישראל נטרין שפפא בזיכור ושמור בדחילו ורחלימו, אtmpר בהון לא תקח האם על הבנים, ואם לאו כתיב בהון שליח תשליח וגומר, תרין תרוכין, ובזמן נא דישראל מיחדין לקודשא בריך הוא בתפלין דיד ובתפלין דראש בדחילו ורחלימו, אtmpר בהון לא תקח האם על הבנים, ואם לאו שליח תשליח, ובזמן נא דמקיימין מצות ברית מילה ואעברן מבנייהו ערלה, ועבדין פריעה, בדחילו ורחלימו, אtmpר בהון לא תקח האם על הבנים, ואם לאו שליח תשליח את האם, בזמן נא דמייחדין בזוגיהון בקדושים ושבע ברכאן,